"ఆ పోర్షన్ బాగానే వుందిగా, ఫిక్సప్ చేసేద్దాం" అన్నాను బయటకు రావడంలోనే.

'వెయిట్, వెయిట్! ఇంకా ఒకటి రెండు యిళ్ళు చూసీ...'

'ఇంకా చూడడా లెందుకని? విసుగొచ్చేసింది తిరగలేక; నా ఓపిక కాస్తా యీ తిరుగుళ్ళతో హరించిపోయింది. అసలు నీ చాదస్తం అర్థం కాకుండా ఉంది యింతకన్న మంచి పోర్షన్ యీ రీజనబుల్ రెంట్‌లో.'

మాట పూర్తి కాకుండానే అందుకున్నాడు మూర్తి 'నీకు కోపం రాకపోతే చెప్తా, మనం చిన్నప్పుడు కథ చదువుకో లేదూ, ఆ నల్లమేక బ్రాహ్మడికి నీకూ పోలికలో యేం తేడా లేదనుకో! గట్టిగా యెవరైనా వాదిస్తే అప్పనదంతప్పు కాదనడం..

'మా వంశంలోనే లేదు మా తాత అంతేనట, మా నాన్న సరేసరి, ఇప్పుడు నేనూ ముమ్మూర్తులా అంతే!'

'విన్నాము లెవోయ్ మహా! అపర హరిశ్చంద్రుడు బయల్దేరాడని! అది గొప్పకాదు, పిరికితనం అంటారు ఈ రోజుల్లో!...నువ్వు చూడలేకపోయినది నేను చూసిందది చెప్పమంటావా. ఆ హౌస్ ఓనర్ను లేరూ, వాళ్లి సన్నాయి నొక్కుల మాటలు వినగా, నా ఎసెస్‌మెంట్ ప్రకారం వాళ్ళు ఆట్టేరోజులు మిమ్మల్ని యింట్లో ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వరేమో అనిపిస్తోంది!'

నేను సిగరెట్ తీసి వెలిగించాను పొగ పీల్చి వదిలి 'నువ్వా నీ పెసిమిస్టిక్ ఔట్ లుక్ చూస్తే నాకు వెర్రెత్తుతూంది చెప్తున్నా! లసయి మూడు గదులు అరవై రూపాయల రెంట్, సెప్టిక్ లేవెటరీ- మా లీం కోరికలన్నీ తీరాయి ఎక్స్‌ప్ట్ బాత్‌రూమ్. దానికి కూడ పాపం యింటాయన ధనాభావం వల్ల చేయించలేదు. ప్రస్తుతానికి నూతి పక్కనే తడికెలలో చాటు ఏర్పాటు చేయిస్తానన్నారుగా!" అన్నాను యింటాయనపై సానుభూతి ప్రకటిస్తూ.

"ముందు ఓ సిగరెట్ యిలా పారెయ్యి"

మూర్తి సిగరెట్ ముట్టించి బజారు వైపుకు నడక సాగించాడు మౌనంగా.

వాడు మాట్లాడకపోడం చూసి నాకు ఉండబట్టలేని స్థితివచ్చి "ఇంతకూ నువ్వనే దేమిటని?" అడిగేసాను.

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను! ... లేవెట్రి యిద్దరికీ కామన్, నుయ్యీకామన్, కరెంట్ నిమిత్తం పదిరూపాయలిమ్మన్నా సెపరేట్ మీటరు లేదుకనుక అదీ కామనే, బట్టలారేసు కోడానికి ఎండాకాలంలో పడుకోడానికి ఉపయోగించే వెనకవైపువున్న దొడ్డి కామన్, ముందువైపు పాచిచేసి ముగ్గులువేసే ఆంగణం కామన్!"

మాత్రం లైట్లు యెందుకు ఉంచుతారు అని ఆయన అంటే, నేనేమో రోగిష్టిదాన్ని కష్టం సుఖం పంచుకోడానికి వీలుగా నాకూ ఒక తోడు దొరికినట్లవుతుందని ఆవిడ అంది గురు లేదూ?"

"లేకేం!"

'మీరు పదిగంటలు దాటాక లైట్లుంచినా

ఇంటావిడ - మా ఆవిడ

అయ్యల సోమయాజుల రామకృష్ణ శర్మ

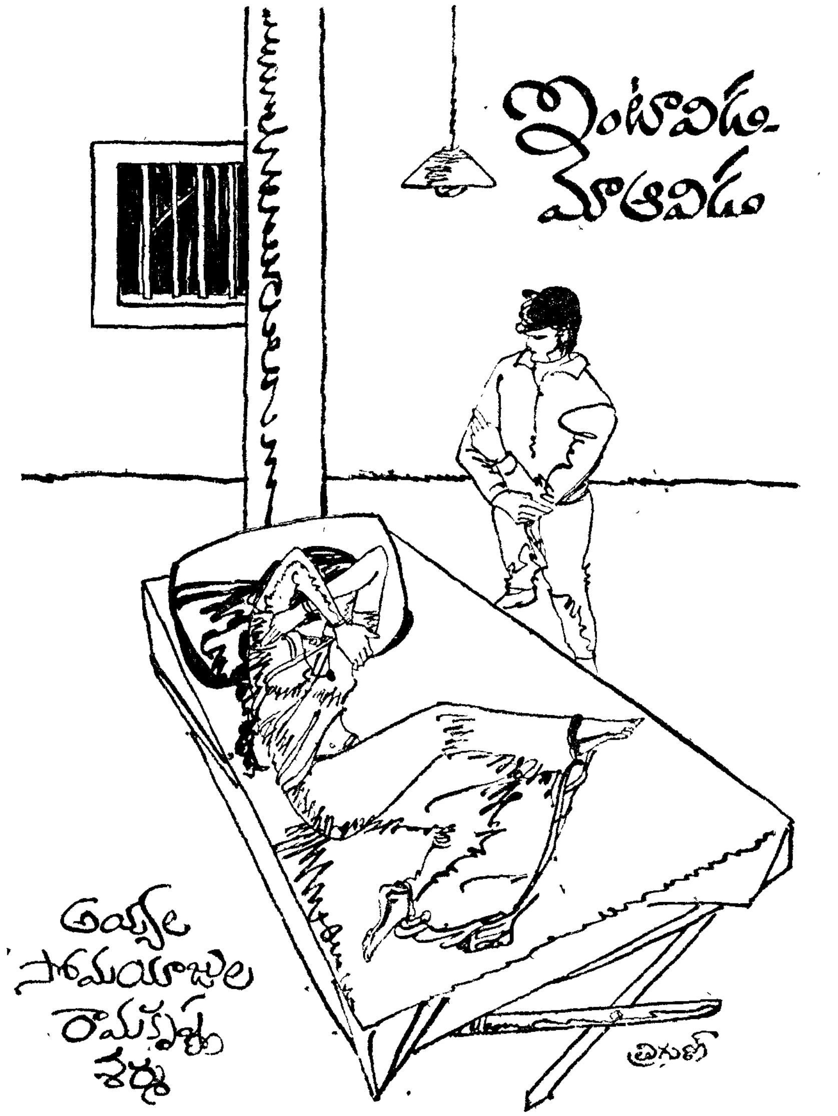

'అయితే ఏమయిందనీ?'

'మగాళ్లకు తెలీదు బ్రదర్! సాధారణంగా యీ కామన్ వ్యవహారాల్లో ఆడవాళ్ల మధ్య తగాదాలు వచ్చే ప్రమాదం ఉందనే శంకిస్తున్నాను... పైగా ఆ వృద్ధ దంపతుల నిర్దుష్ట స్టడీ చేసానుగా, ఛాందసుల్లా ఉన్నారు. రాత్రి పదిగంటలు దాటి మీరు

మీ ఆవిడ యింటావిడకు సహకరించక పోయినా వాళ్ళిద్దరూ మీ పాలిటికి జెక్ 'బస్సయిపోతారేమో అనే!"

'నీ ఊహా భయాలలో చివరకు నాకు పోర్షన్ దొరక్కుండా చేసేలా ఉన్నావ్! ... వాళ్ళు నిజంగా ట్రబుల్ మేకర్స్ అయినా మన మంచితనంతో వాళ్లను మార్చుకునే

యిది ఉండాలోయ్!'

"సరే, నీకాధైర్యం ఉంటే మధ్య నాదేం ఉంది!.. పద, టీ తాగుదాం" అంటూ ప్రక్కనున్న హోటల్ వైపుకు త్రోవతీసాడు మూర్తి.

ఆ రోజున మూర్తి అన్నమాటలు యివాళ పదేపదే గుర్తుకు వస్తున్నాయి... మడత మంచంమీద లీల అటు తిరిగి పడుకుని ఉంది. కదలడంలేదు, నిద్రపట్టిందేమో! చిన్న దగ్గు దగ్గాను, ఆమె నుంచి రెస్పాన్స్‌లేదు.

"పిన్నిగారు చాలమంచి వారండీ!... వాళ్ళింట్లో యేదయినా 'స్పెషల్' చేస్తే నా కూతురు వంటిదానవు నువ్వూ తినమ్మా అంటూ పెడుతున్నారు" అంది లీల ఒకసారి.

"కూతురు సరేగాని, యీ అల్లుడేం పాపం చేసాడుట?"

"బావుంది, నన్నే తిన మంటూ కాస్త పెడితే మావారికి కూడ మరోకాస్త పెట్టండంటూ యెలా అడుగుతాం?"

'అడక్కపోయినా, యేంతయినా అర్ధాంగివి కదా. నీకు పెట్టిందాంట్లో సగం నాకు పట్టుకొచ్చెయ్యవలసింది...చిన్నప్పుడు నేనేం చేసేవాడినో తెలుసా! సమారాధన భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు, వడ్డించిన బూర్లలో నాలుగయిదు యెవళ్ళూ చూడకుండా యెగకట్టిన పోతి పంచలో దాచేసి యింటికి వెళ్ళాక మా మామ్మకిచ్చేవాణ్ణి"

"ఆ దొంగచాటు బుద్ధులు మాకు తెలవ్వు బాబూ!.. పైగా ఆవిడ దగ్గఱ కూర్చుని తినిపిస్తుంటేను!"

"దొంగబుద్ధి కాదు లీలా! అభిమానం అలా చేయించింది... ఎప్పుడయినా హోటల్లో ఫ్రెండ్స్ ఒత్తిడితోనూ, మరి యేదయినా పార్టీలోనో లడ్డూలు గులాబ్‌జాంలు తినవలసి వస్తుందనుకో, తినడానికి ప్రారంభించగానే నువ్వూ బాబిగాడు వెంటనే గుర్తుకు వస్తారు. నేనక్కడ యేం తిన్నానో, అవి కొని రాత్రికి యింటికి తెస్తాను.'

"మీరు మంచివారు, సరేనా?"

నేనొకసారి కాలరు ఎత్తుకుని అదోలా చూస్తూ లీల చెక్కిలి మీద చిటికవేసి 'నువ్వలా అంటే మరి నాకు ఆపాదమస్తకం కితకితలు పెట్టినట్లయి పోతూంది అదేమిటో!... సరే కానియ్ పిన్నిగారు యింకేం చేశారుట?' అడిగాను.

'నేనేం చెప్పను పొండి, మీకంతా వేళాకోళంగా వుంది' అది బుంగమూతి పెట్టి.

చక్రాల్లాంటి ఆమె కళ్ళు స్థిరంగా ఉండక చంచలాలు అయ్యాయి. పాల మీగడలాంటి చెక్కిళ్ళు ఉత్తినే లేత గులాబీ రంగును పోసుకున్నట్లున్నాయి. ఫాను గాలికి నుదురు పై పడుతున్న ముంగురులు అల్లల్లాడుతూ వింత సోయగాన్ని సంతరించి పెడుతున్నాయి. ఆ క్షణం సేపటి నిశ్శబ్దంలో తన్మయత్వంలో ఆమెను చూస్తున్న నాకు ఆమె మా ఆవిడేనా అనిపించింది!

'ఏమిటలా చూస్తున్నారు?' లీలగా ప్రశ్నించింది.

'చూస్తున్నాను, ఏదో కొత్తదనం...ఇది వరలో యెప్పుడూ చూడని కొత్త అందాలు చూస్తున్నాను.'

'ప్రపంచంలో మీ ఆవిడ ఒక్కర్తే అందమయినదన్నట్లు మాట్లాడుతారు మీరు!'

'అబద్ధం కాదు లీలా! నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేక పోతున్నాను. యివాళ నువ్వేదో వింత వింతగా కనిపిస్తున్నావు, పాలరాయిలా, పుచ్చ పువ్వులాంటి పండు వెన్నెలా...'

'మొదటినుండీ నా తెలుపు రంగంటే మీకు అసూయే! యిదివరకటి రంగు యిప్పుడేదీ, మీ నలుపు రంగు నాకు అంటుకుంది. మీరు చూస్తే యిది వరకటంత నల్లగా కాక రంగు వచ్చినట్లున్నారు...అవునూ, బాబయ్యగారికి రెంట్ యిచ్చెయ్యక పోయారా?'

'ఇవాళేగా జీతాలు తీసుకుంట, రేపు యిస్తానులే.'

'పాపం, బాబయ్యగారూ మంచివారేనండీ, పిన్నిగారితోపాటు నాకూ పువ్వులు తెచ్చిపెట్టారు; డబ్బులివ్వబోతే తీసుకోలేదు ... మీ కూరగాయలు తేడం డ్యూటీ కూడ యీ మధ్య ఆయనకే ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసారాయె!"

ఇలా అంటూ వచ్చింది లీల మొదట్లో. అక్కడికీ నేనొకసారి అనేసాను 'చూడు లీలా! పరిచయం చేసుకోడం చాలా సులువు. అది నిలబెట్టుకోడమే గొప్పతనం ... ఎందులోనూ అతి పనికిరాదన్నారు ... రిలేషన్సు చెడకుండా చూసుకోడం నీ వంతు' అని.

'ఏమిటి అతి చేసానుట? ఎవరితోటీ మాట్లాడకుండా యీ నాలుగు గోడలమధ్య మూతి మూసుకుని ముంగిలాపడి ఉండమనా మీ ఉద్దేశ్యం?' అంది అతిశయంతో.

'అనవసరంగా ఆవేశం తెచ్చుకోకు, చెప్పేది స్థిమితంగా విను ... నీ కెందుకు ప్రతను అంటూ గుమ్మం ముందు కళాపిచల్లి ముగ్గులు వెయ్యడం ఆవిడే చేస్తుందంటున్నావు. ఇది ఒకరోజు ఆవిడ, యింకోరోజు నువ్వుచేస్తే పోతుందిగా! ... మన కాగులో వేరే నీళ్ళు కాచుకోడం మంచిదంటున్నాను. అసలు నువ్వు మరీ పొద్దుపోయి లేవడంవల్ల వస్తూంది యీ తంటా!'

'ఆవిడకిలేని నొప్పి మధ్యన మీ కెందుకని? మీరే నన్నిలా ఆడిపోసుకుని యెవటి వాళ్ళకు నేర్పిపెట్టిన వాళ్ళవుతున్నారు!'

"కాస్త మెల్లిగా మాట్లాడుదూ!... నిన్ను ఆడిపోసుకోడం నాకేమన్నా సరదానా? నీ మంచి కోసం చెప్తే నువ్వు ఊరికే విపరీతార్థాలు తీసుకుని యిదవుతున్నావు'

అభిమానంతో యించు మించు కన్నీళ్ళ పర్యంతం అయి "ఆలస్యంగా లేస్తున్నాననడం నా మంచికోసమా, వేన్నీళ్ళు వేరే కాచుకోమనడం, వీధిలో పాచివెయ్యమనడం నామంచి కోసమా? ఏది నామంచికోసం?... అసలే ఆడవాళ్ళ విషయంలో జోక్యం కలిగించుకుని నా బుర పాడుచెయ్యకపోతేనేం!" అంది.

లీలను అర్థం చేసుకుని అభిమానించి

మీకు తెలుసా?

ఉడతలు పండ్లు కొట్టకుండా నివారించే సాధనం

ఉడతలు, పక్షులు చెట్లమీద పండ్లు కొరికేస్తుండటం చికాకు కలిగించే విషయం. దీన్ని నివారించటానికి అమెరికాలో ఒక ఉపాయం కనిపెట్టారు. చెట్ల బోదెలకు, కొమ్మలకు ఒక అల్యూమినమ్ రేకు అతికిస్తారు. ఈ రేకుల పై సన్నని సూదులు ఉంటాయి. పాములు, ఎలుకలు సైతం ఈ ముళ్ళ రేకులను దాటి వెళ్లటానికి సాహసించలేవు. ఈ సాధనం పేరు జేప్లర్. దీన్ని చెట్టు మొదలు చుట్టూ అమర్చటానికి మేకులు కొట్టవలసిన పని లేదు. దానంతట అదే చెట్టు మొదలును కరచుకొంటుంది. ఫిలడెల్ఫియా (పెన్సిల్వేనియా రాష్ట్రం) లోని జాక్ మెయర్స్ కంపెనీ ఈ సాధనాన్ని రూపొందించింది.

శ్రేమను పంచియివ్వాలని నా తాపత్రయం! ఆమె అమాయకత్వానికి ఒక్కొక్కప్పుడు యేడవాలో నవ్వాలో తెలియని స్థితి వస్తుంది నాకు. ఇంకోయింటినుంచివచ్చి నా భార్య అయింది. ఆమెతల్లితండ్రులు నేర్పనిది నేను నేర్పాలి. నేను తెలిసికోవలసిందుంటే ఆమె నుంచి వినడానికి సన్నద్ధుడనవాలి. ఆమె నాకు బానిస యేంకాదు. అలాఅని ఒకళ్ళ మాట మరొకరు విని ఆదరించినంత మాత్రాన బానిసలేం అయిపోరు. రుచులు ఆమె నాకు తినిపిస్తే, ఆమె అభిరుచులను తీర్చవలసిన బాధ్యత నాపై ఉంది. ఆమె మూర్ఖత్వం అవలంబిస్తూందని నేను పశువులా మారితే యింకేముంది! పైగా, మనిషిని కొట్టితిట్టి మార్చలేం అన్నది వ్యక్తిగతః అనుభవమయినదే! అందుకని అలాటి పరిస్థితే వస్తే సాధారణంగా మౌనం వహించి ఊరుకుంటాను. ఆతరువాత ఆమెను కవ్వించి మురిపించి అక్కున చేర్చుకుంటాను.

ఇవాళ తెలిసి వచ్చింది మూర్తి చెప్పిన మాటలు ఆనాడు యెందుకు విన్నాను కాదా అనిపిస్తూంది యిప్పుడు. కాని యిది యిలా యెందుకయిందనే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఏమి వంటిది వచ్చినా ఆపగలనుకున్నాను ఆరోజు.

నాలుగు రోజుల క్రితమే ఆ ఉదయం భోంచేసి ఆఫీసుకు బయల్దేరుతూంటే తన చొక్కాకాలరు సవరిస్తూ "సాయంకాలం ఫస్ట్‌షో సినిమాకి వెళతానండీ!" అంది లీల.

"వెళతావా?...మరినేనో?"

"నేను ఒక్కర్తెనూకాదు పిన్నిగారూ నేనూ. పౌరాణికమంటే ఆవిడా వస్తానన్నారు"

ఇంటావిడ-మా ఆవిడ

'బాబయ్యగారు వస్తే అందరం పోవచ్చుగా!'

'ఉహూ. ఆయన సినిమాలు చూడరట. ప్లీజ్! మీరు కాస్త అయిదు గంటలకే వస్తే. బాబిగాణ్ణి తీసుకుని అలా బజారు లెళ్ళి తీసుకువచ్చి ఆ తరువాత అన్నం పెట్టి పడుకో పెట్టవచ్చుని.'

'నువ్వు సినిమాకి దర్జాగా ఉడాయించడమ్మా, నేను బాబిగాణ్ణి సముదాయించడమూనా! నీకేం పిచ్చి పట్టలేదు కదా? నో, నో! నా వల్లకాదు...వాణ్ణి కూడా తీసుకెళ్ళు నేనూ యింకో సినిమాకి పోయి వస్తాను.'

'వాడు నన్ను సినిమా చూడనివ్వడండీ బాబు, మీరు యెరగనిది కాదు...అసలు పిన్నిగారూ సినిమా చూసి నాలుగేళ్లయిందట, నేనే బలవంతం చేస్తే.'

'సరే ఒక షరతు!... మళ్ళీ యిటువంటి ప్రోగ్రామ్ యీ జన్మకి పెట్టనని మాట యిస్తేనే' అంటూ చెయ్యి చాచాను.

'అలాగే' అంటూ చేతిలో చెయ్యి వేసింది. 'మీ రెంత మంచివారండీ!' అంటూ చెయ్యి వెనక్కి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకుంది.

'ఆ, ఆ! ఇక రోజూ వంట కూడ చేసి పెడితే మహా మంచివాడ నవుతానేమో!' పది రూపాయల నోటు ఆమె చేతిలో ఉంచి అదోలా చూసాను.

'వెళ్లొంటీ!' అంటూ సిగ్గుపడి పోయింది.

పిన్నిగారంటే అంత అభిమానం చూపిన లీల ఒక్కసారిగా ఇలా అయిపోయిందేమిటని!.

పాపం, ఏడ్చిఏడ్చి మంచంమీద వాలిపోయింది. ఇటు యీ మంచంమీద పడుకున్న బాబిగాడి మొహంమీద నా దృష్టి పడింది. ఈ గొడవ అన్నిటికీ అతీతంగా ప్రశాంతంగా పడుకుని ఉన్నాడు. వాళ్ల అమ్మ, నేనూ పడిన ఘర్షణ దానికి కారణాలు వాడికి తెలియవు మరి!

ఈ అయిదేళ్ళ వైవాహిక జీవితంలో యివాళ మొట్టమొదటసారిగా లీల మీద చెయ్యి చేసుకున్నాను. అక్కడకూ నేను హెచ్చరిస్తూ వచ్చినా తన బాణీని తను మార్చుకుంది కాదు. ఇవాళ యింటికి రాగానే అర్ధాంతరంగా యింటావిడ తనను వీధిన పెట్టిందంటూ జేవురించిన మొహంతో 'బరస్ట్' అవుతూ చెప్పింది.

"ఆ ఏడుపు మాని జరిగిందేమిటో చెప్పు!" ఆ కట్టుగుడ్డలతోనే మంచం మీద కూలబడిపోయాము.

మామూలు అవస్థకు రావడానికి కొంచెం సేపు పట్టింది.

'నేను యెడ్డిమనిషినిట; ముట్టుగుడ్డలు, మైలగుడ్డలు యింట్లో కలుపుకుంటానట; నేను మిమ్మల్ని బుట్టలోపెట్టి ఆడిస్తున్నానుట!'

'ఆవిడే అన్నారా?'

'ఆ. నా కాళ్ళు క్షణకాలం కూడ నిలవవుట: మీరలా ఆఫీసుకు వెళ్ళగానే యిలా యే పెత్తనాలకో సినిమాలకో పోతానుట!'

'వెడుతున్నావేమో!'

'మీరు వెక్కిరింత చెయ్యకండి, నాకు వళ్ళు మండుకొస్తూంది!... వెడితే వెడతాను నా యిష్టం. నా మీద అజమాయిషీ చెయ్యటానికి ఆవిడెవ్వరని? ... ఇంకా వినండి, మీ జీతం చాలీ చాలనిదయితే మనలేమిని చూడలేక అడపాతడపా వాళ్ళు డబ్బు రూపంలోనో, వస్తురూపంలోనో ఉదారంగా యిచ్చి ఆదుకుంటున్నారట!'

"అలా అన్నారా? ... నువ్వెప్పుడయినా డబ్బు అప్పు తీసుకున్నావా?"

"ఒకసారెప్పుడో ముష్టి అయిదు రూపాయలిచ్చారులెండి, అది యెప్పుడో యిచ్చెయ్యడమూ అయింది... అంతేకాదు. యిది వినండి! నేను నీళ్ళు పోసుకోకుండానే వంటచేస్తానుట, పిల్లాడ్ని వాళ్ళింట్లో వదిలేసి వళ్ళుమఱచి కథలు చదువుకుంటూ కూర్చుంటానుట!"

"నేనున్నప్పుడే నా ఉనికి గమనించకుండా చదువు తుంటావులే, తరువాత?"

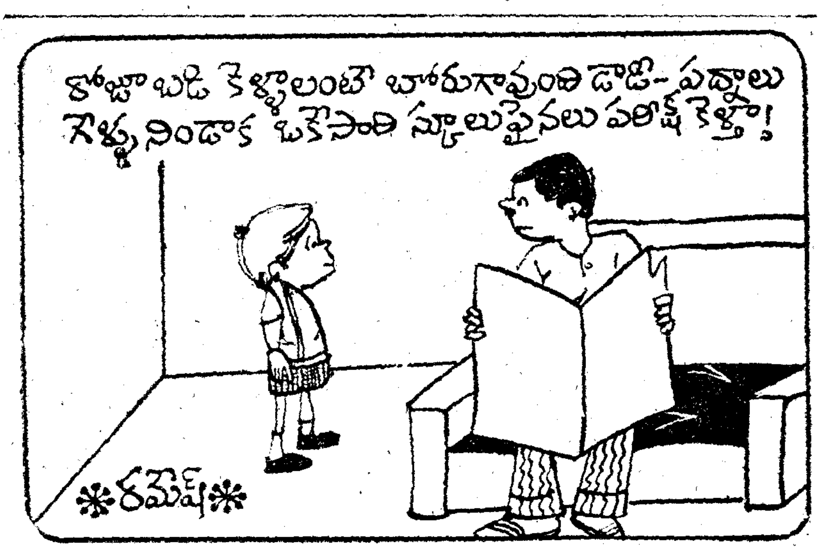

"తమాషిగా ఉంది మీకు చూడగా! ... విదటి వాళ్ళు యెంత పెద్ద వాళ్లయినా వాళ్ళ ముందుకూడానన్ను చులకన చెయ్యడమే మీకు సరదా. అవున్లేండి, అసలు నేనంటే మీకు యేకోశానయినా జాలి పేగూ ఉంటేగా? అంటుంటేనే లీల కనుకొనల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

"అభిమానం ఉందో లేదో తరువాత చర్చిద్దాంలే!...నిన్నమొన్నటి దాక పిన్నిగారి మంచితనం గురించి రోజుకో గంటయినా లెక్చ రిచ్చిన నీకూ ఆవిడకూ మధ్య యింత హఠాత్తుగా యీ రగడెందుకు జరిగిందని?"

చీరచెంగుతో కన్నీళ్ళు తుడిచేసుకుని "నేనూ రక్త మాంసాలున్న మనిషిని, చప్పు పడియేం ఉండలేదు... ఈవిడ నిజరూపం చూడగానే పట్టుకుని దులిపేసాను, ఇల్లు

తాజాగా కళకళలాడుతూ ఉంటానికి—

హమామ్

అత్యంత ప్రభావము కలిగిన హమామ్—
మీరు, మీ కుటుంబం తాజాగా కళకళలాడుతూ
ఉండటానికి దివ్య సాధనం. దీని
తాజాతనం అందరి మనస్సులను అహ్లాదపరుస్తుంది.

హమామ్

స్నానాల సబ్బు;
ఎక్కువ కాలం మన్నుతుంది.

CNTH-15-203 TL

టామ్కో ఉత్పాదనలు—సరసమైన వెల
ధర స్వల్పం...పని ఉత్తమం
ది టాటా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

డా. పి.వి.కె. రావ్, B.A., సెక్స్ స్పెషలిస్ట్

వైద్యవిద్వాన్ — వైద్యాచార

హస్తప్రయోగం వలన నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము నపుంసకత్వము, సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, పోస్టుద్వారాకూడా చికిత్సగలదు.

రా వూ స్ క్లి ని క్

టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

బోరోక్రీమ్

యాంటిసెప్టిక్

పర్ఫ్యూమ్డ్

క్రీమ్

ఈ యాంటిసెప్టిక్ లేపనము ఉదయము. సాయంత్రం రాసుకొనిన ఎడల, మీ చర్మానికి పోషణ కల్గింది, మెత్తగా, మృదువుగా ఉంచి, మచ్చలను మరియు అంటు రోగములను మటు మాయంచేస్తుంది. ఇది సువాసన, పూలవంటి తాజాదనాన్ని రోజంతా మీకు కల్గిస్తుంది.

ఫార్మా మెడికో (ఇండియా) ప్రై. లి.

బొంబాయి-400060

RPC-TEL 4332B/76

ఏజెంట్లు: సిటీ ఫార్మా డిస్ట్రిబ్యూటర్సు, భావనారాయణ వీధి, విజయవాడ, (ఆం. ప్ర.)

ఇంటావిడ-మా ఆవిడ

ఉట్టినే యివ్వలేదు,అద్దెకు యిచ్చారు'' అంది ఉక్రోషంతో.

నేను మాట్లాడలేకపోయాను కొద్దిసేపు. తరువాత మందలింపు ధోరణిలో యిలాఅన్నాను ''గొడవ యెందుకు నువ్వుకాస్త గౌరవం ఉంచవలసింది''

కోపంతో కస్సుమంది''ఇంతలేసి మాటలు విన్నాకకూడ గౌరవం ఉంచాల్సిందని యే మొహంతో అంటున్నారని?మీమంచితనానికో నమస్కారం,ఇంట్లోవాళ్ల మర్యాద వెలబెట్టి బామ్మకునే మంచి యేం మంచండి?...ఛీఛీ: ఇది మంచి తనం కాదండీ! అసమర్థత బలహీనత!''

'లీలా! నీకు మతి పోయిందా?' ఆవేశంతో అరిచాను అహం దెబ్బ తినడంతో.

'ఆఁ. పోయిందండీ!...మీకు చెప్పి ఓదార్పు పొందకపోగా, అవమానించబడి నా మతి పోయింది అయినా నా వెర్రి కాకపోతే, మీ తత్వం యెరుగుండీ కూడ నా గోడంతా మీకు చెప్పకోడ మేమిటి! ఇదంతా నా కర్మ, సాటి ఆడవాళ్లంతా మగవాడి నీడలో నిశ్చింతతో హాయిగా మసగలుగు తున్నారు. అభిమాన మంటూ వున్న మగవారేనా మీరని?'

'నోర్ముయ్!' ఇంక సహించలేక చెంప పెట్టు పెట్టాను.

ఎక్కెక్కి యేడుస్తూ జేవురించిన మొహంతో ఆగి ఆగి అంది.

'మీరు మగ మహారాజులు! ఎదటి వాళ్లని ఏం అనలేక...పెళ్లాన్ని కదా... అందుకని... హక్కు వుందని కొడతారు లేండి!... అది ప్రతిభ మరి!...ఏమిటో అనుకుంటున్నారు, నా నోరు ముయ్యగలగడం ప్రజ్ఞం కాదు' మడత మంచంమీద వాలిపోయి తలగడాలో తలదూర్చి చాలసేపటి దాకా యేడుస్తూనే ఉంది.

తీరా కొట్టేసాక నాకు బాధ వేసింది... ఇందులో లీల దోషం యేముందని! ఇంటావిడ ఉప్పనీ లేనివీ కల్పించి యిన్ని మాటలనాల్సిన అగత్య మేమొచ్చిందని!కన్నకూతురు లాంటి దానవు అని ఆవిడ లీలను అనడం ఒకటి రెండుసార్లు నా చెవినీ పడింది. ఆ చూపించిన ఔదార్యమంతా ఒట్టి నటనేనా!

'చిన్నవాడవు. నువ్వేం చెయ్యి కాల్చు కుంటావులే' అంటూ లీల వంట చెయ్యలేక పోయిన సమయాల్లో వండి పెట్టిన ఆవిడేనా తమ నింత దారుణంగా తీసి పారేసింది! మూర్తి అననే అన్నాడు ఆ నటన వెనక కుళ్లు యెంతయినా ఉందని!

లీల నిద్రపోయింది సందేహంలేదు. లేచి ఆమె మంచం దగ్గఱగా వచ్చాను. ప్రేమగా జుట్టు సవరించాను. చాలసేపు ఆమె మొహం లోకి చూస్తూ అలాగే నిల్చునిపోయాను. ఇద్దరం భోజనాలు కూడ చెయ్యలేదు. ఆమెను లేపడం యిష్టంలేక యింక బట్టలు మార్చుకుని బాబిగాడి పక్కన పడుకున్నాను.

ఎందుకో చటుక్కున అయిదుగంటలకు మెలకువవచ్చి చూస్తే మంచం మీద లీల లేదు. కంగారుపడి వీధి తలుపులు తెరిచి ఉంటే చూస్తిని కదా అక్కడ వీధి పాచి చేస్తూ కనిపించింది. నా మటుక్కి నాకు ఆశ్చర్యంవేసింది. తిరిగివచ్చి ముసుగుతన్ని పడుకున్నాను. నిద్ర పట్టిందికాదు. అటూ యిటూ దొర్లి ఆరు కాకుండానే నేనూ లేచి కూర్చున్నాను. ఆ రోజు నీళ్లు పొసీద కాచింది లీల.

నాలుగురోజులు పోయాక రెండవతారీఖున యథాప్రకారంగా యింటాయన సీతారామయ్య గారికి అద్దెయివ్వటానికి ఉదయమే కాఫీ త్రాగాక వెళ్లాను.

మంచంమీద పిన్నిగారు పడుకుని ఉన్నారు. సీతారామయ్యగారు యెదురుగా కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నారు.

'అలా పడుకున్నారేం ?' అడిగాను.

'నిన్నటి నుంచి జ్వరం, దగ్గు, ఆయాసంతో మంచం పట్టింది ... ఆ స్టూల్ లాక్కుని కూర్చో'

'అరె, నాకు తెలియనే తెలియదే! మరి డాక్టరుగారు వచ్చారా ?'' స్టూల్ మీద కూర్చుంటూ అడిగాను.

'ఏదో నాకు తెలిసిన హోమియో మందులే వాడుతున్నాను.'

'ఆవిడ చెయ్యిపట్టుకుని చూచాను 'వళ్ళు కాలిపోతూందండీ! నేను డాక్టర్ని తీసుకువస్తాను' అంటూ లేవబోగా యింటావిడ వారిస్తూ 'ఎందుకు నాయనా! అదే తగ్గిపోతుందిలే, ఇలా నాకు అప్పుడప్పుడు రావడమూ ఉంది. వారిచ్చే మందులతో తగ్గడమూ ఉంది' అన్నారు.

''మరి నిన్నటినుంచి ఆహారమే మయినా తీసుకున్నారా లేదా?''

వ ం ట లు

అరటికాయ పొరోళి

కావలసిన వస్తువులు :— అరటి కాయలు, అల్లం, వుప్పు, వుల్లిపాయ, పచ్చిమిర్చి, నూనె, పోపు దినుసులు.

తయారుచేయు విధము :— అరటి కాయలను రెండు లేక మూడు ముక్కలుగా తరిగి నీటిలో బాగా వుడకనిచ్చి పెచ్చు తీసేయాలి. పెచ్చు తీసిన ముక్కలను రోట్లోవేసి కొంచెం ఉప్పు, అల్లం వేసి మెత్తగా అట్లు వేసుకునే లాగ రుబ్బాలి. ఆ రుబ్బిన పిండిని పెనంమీద అట్లుగావేసి, వాటిని చిన్న చిన్న ముక్కలుగా తుంచిపెట్టాలి. ఉల్లిపాయ, పచ్చిమిర్చి సన్నగా తరిగి పెట్టాలి. పొయ్యిమీద బాణలిలో కొద్దిగా నూనెపోసి కాగాక పోపు దినుసులు, పచ్చిమిర్చి, వుల్లిపాయ వేసి వేపాలి తర్వాత తుంచిన ముక్కలను వేసి వేపాలి. ముక్కలకు పోపు అంటుకున్నాక దించేసి తగినంత నిమ్మరసం పిండి కలపాలి.

— గార్ల సరస్వతి.

ఘువుణి

బెల్లం నీళ్లలో నానవేసి ఆ నీళ్ళు గోధుమపిండిలో కలపాలి. ఈ పిండి జారుగా అట్లపిండి మాదిరి కలుపుకోవాలి. తరువాత పెనం కాలేసి ఈ పిండి పెనం మీద దోసెలులాగా పొయ్యాలి. ఈ వంటకాన్ని ముఖ్యంగా పిల్లలు ఇష్టపడ్తారు. దీనికి కొలతలు రాయలేదు. అవి మీ రుచినిబట్టి ఎక్కువ తక్కువ వేసుకోవచ్చు ఎప్పుడుదోసెలు, ఇడ్లీలే కాకుండ మధ్యాన్నం టిఫిన్‌లో ఇవికూడ చేరుస్తే బాగుంటుంది.

—శ్రీమతి విజయా ప్రసాద్

"లంఖణంపరమౌషధంకదా! ఆహారమిస్తే యెలా? కాఫీచుక్కలు మాత్రం ఒకటి రెండు సార్లు త్రాగుతూందంతే!" అన్నారు సీతారామయ్యగారు :

ఆవిడేమో చూస్తే జ్వరతీవ్రతలో యెలా పడితే అలా ఉంది. వాళ్ళ పూర్వోత్తరపు ఛాందసాలకు యేడవాలో నవ్వాలో తెలియలేదు. ఇలాగే గడిపేసి ఉంటాడు మరి యీ జీవితపు చరమావస్థవరకు.

"ముందు యీ యింటి అద్దెడబ్బు తీసుకోండి... నాకెందుకో డాక్టర్ని తీసుకురాడం అవసరమనిపిస్తూంది. నన్ను వారించకండి" అనేసి యింటాయన యేదో అనబోతున్నా వినిపించుకోక వెళ్ళిపోయాను.

డాక్టర్ని తీసుకు వచ్చి చూపించాను. ఇంజక్షన్సు,టాబ్లెట్లు తీసుకువచ్చాను. డాక్టర్ యింజక్షన్ చేసి టాబ్లెట్లు యెలావాడాలో చెప్పి, ఆహారం విషయంలో కూడా సూచనలిచ్చి వెళ్ళారు.

ఆ ఉదయం భోజనం చేస్తూ "పిన్నిగారికి జ్వరం, నీకు తెలియదా?" అడిగాను లీలని.

"తెలుసు" అంది ముక్తసరిగా.

"మరినాకు చెప్పలేదేం?"

"చెప్ప వలసినంత అగత్యం కనిపించక. అయినా ఆవిడకు జ్వరం వస్తే మధ్యలో మీకెందుకు ఆరాటం?"

ఆమె మాటల తరహాకు నొచ్చుకున్నాను. అయినాతమాయించుకుని "మనం మనుష్యులం లీలా! బండరాళ్లం మాత్రం కాము. పాత వైరాలను పురస్కరించుకుని పగ తీర్చుకోడం మహార్ముల లక్షణం. ఆవిడ పరిస్థితేం బావు లేదు. నామాటవిని ఒక్కసారి చూసిరా!" అన్నాను మందలింపు క్షమ మిళితమయిన స్వరంతో.

'మీకు మంచి అనిపిస్తే వెళ్ళండి, ఊడిగం చెయ్యండి! ... నాలో అంత మంచితనంలేదు. అందరినీ నావాళ్ళు అనుకుని అహం చంపుకుని సేవలుచేసే గొప్పతనం నాలోలేదు ... అవ్వ! ఆవిడెవరికో జ్వరం రావడమేమిటి, నన్ను యిక్కడ కన్నీళ్ళు కార్చమనడమేమిటని? ... దయచేసి మీకు దండం పెడతాను గాని, మీ భావాలు నా మీద బలవంతంగా పులిమాలని ప్రయత్నించకండి!' అనేసింది కుండను భళ్ళుమని పించినట్లు నిష్ఠురంగా.

ఒక్కక్షణం లీలను అదోలా చూస్తూ ఉండిపోయిన నేను మామూలు స్థితికి రావడానికి ప్రయత్నించి అన్నం తినడంలో నిమగ్నుడ నయ్యాను.

మజ్జిగ అన్నం కలుపుకుంటూ 'సీతారామయ్యగారితో నీకు పేచీ జగరలేదు కదా! పోనీ ఆయనకు ఆవిడ కోలుకునేదాక అన్నం వండి పెట లేవా?' అడిగాను అర్థింపు ధోరణిలో.

'ఆయన వచ్చి మీతోపాటు తింటే నాకు అభ్యంతరంలేదు. తీరా తినేసి యిలాఉంది, అలాఉంది అంటూ దీర్ఘాలు తీస్తేమాత్రం నేను సహించలేను. ముందే చెప్తున్నాను" అంది నిర్మొహమాటంగా.

దేవదాసు బ్రతికాడు
నవయుగ

'దానికేనా ఒప్పుకున్నావు థాంక్సు' అన్నాను యెవరో పైవాళ్లకు చెప్పుతున్నట్లుగా.

వారంరోజులు తక్కువపట్టలేదు యింటావిడకు జ్వరం తగ్గటానికి. ఆవిడ పూర్తిగా కోలుకుని మామూలుగా తిరగటానికి యింకో పదిరోజులు పట్టవచ్చు.

ఆరోజు సాయంకాలం ఆఫీసు నుంచి యింటికి వస్తుంటే అనుకోకుండా తోవలో మూర్తి కలిసాడు. ఆ కబురూ యీ కబురూ ముచ్చటించాక మూర్తి అడిగాడు 'అన్నట్లు ఆ యింట్లో యెలా ఉంది? ఏ గొడవ లేకుండా సాగిపోతున్నట్లేనా ?,

'ఆఁ.' అంటూ బుర్ర ఊపాను యాంత్రికంగా. గొడవలన్నీ చెప్పటానికి మనస్కరించ లేదు. పైగా యీసారి వాడి ప్రశ్న నా అహాన్నిదో దెబ్బ తీసినట్లయింది. నా మొహంలో భావాలు యెక్కడ చదివేస్తాడో అన్నట్లుగా అధోముఖుడనయి మరీ నడుస్తున్నాను.

వాడు ఉన్మాదుడు, అనవే అనేసాడు 'లేదు, నువ్వేదో దాస్తున్నట్టే ఉంది. ఆఁ వైదెవై, మా యింటి పక్క పోర్షన్ ఖాళీ

ఇంటావిడ-నా ఆవిడ

అయింది. అది ఆ బాంకు గుమాస్తా ఉంటున్నది. నీకు యిష్టం అనిపిస్తే అందులోకి మారిపోవచ్చును. ఆలోచించు, మీ ఆవిడతో. నేనేమో అస్తమానం 'టూర్' లో ఉంటానుగా! మా ఆవిడ కూడ మీరు అక్కడ ఉంటే బావుంటుందని అభిప్రాయ పడుతూంది.'

అసలు లీల యీ మధ్య చాలాసార్లు యిల్లు మార్చివేదామంటూ వస్తూంది. మూర్తి యీ మాటలకు ఆలోచనలో పడ్డాడు. వాడు నాకు స్నేహితుడు. వాళ్ళ యింటి ప్రక్కనే ఉండటం యెంత వరకు సమంజసం? టీ త్రాగడం అయ్యాక మూర్తి వెళ్ళిపోయాడు. నేను యింటి ముఖం పట్టాను.

విరిగిపోయిన మనస్సులతో యీ ఆడవాళ్ళు యిద్దరు పక్క పక్కన ఉండటం యెప్పుడూ యేదో గొడవకే అవుతుందని పించింది. రాత్రి మూర్తి చెప్పిన పోర్షన్ గురించి లీలతో చెప్పగా యెగిరి గంతేసింది.

'ఆ పోర్షన్ నేను చూసానండి, చాల బావుంటుంది.'

మర్నాడు మూర్తి యింటికి వెళ్ళి పోర్షన్ మా కోసం సెటిల్ చేసుకుని వచ్చాను.

సామానంతా ముందు వెళ్ళి పోయింది. ఇంక నేను, లీల, బాబిగాడు రిక్షాలో వెళ్ళడమే తరువాయి.

'లీలా' వెళ్ళి బాబయ్యగారికి, పిన్నిగారికి చెప్పి రిక్షా ఎక్కు.'

'బాబయ్యగారికి చెప్పాను, ఆవిడకు చెప్పను' అంటూ వీధిలోకి నడిచింది.

లీలలోని యీ పంతం నాకు బాధను రేపినదే అయింది.

నేను బాబిగాడ్ని యెత్తుకుని వీధి అరుగు మీదకు వచ్చేసరికి లీల రిక్షాలో కూర్చుని ఉంది.

మొహంలోకి ప్రసన్నతను తెచ్చుకుంటూ "వెళ్ళి వస్తామండి!" అన్నాను సీతారామయ్యగారితో.

"ఒకసారి లోపలికి రాబాబూ! "అన్నారు పిన్నిగారు లోపలనుంచి

పసుపు కోరుపెట్టిన లాగు గుడ్డ చొక్కాగుడ్డ; బిస్కెట్ పేకెట్ బాబిగాడిచేతుల్లో ఉంచి కంట తడి పెట్టుకుంటూ 'నాజ్వరంలో మాకు చేసిన సేవ జన్మజన్మలకు మర్చిపోలేం....నేను ఏ పాపం యెరగను నాయనా! మాయిద్దరి సఖ్యతచూసి కళ్ళుకుట్టి పక్కింటి వర్ధనమ్మ మీ ఆవిడ మనస్సు విరిచింది" అంటూ ఆగని దుఃఖంతో వలవలా యేడ్చింది.

త్రుటికాలం ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యాను... లోపం యెవ్వరిలో ఉందో బుర్రకందని తికమకలో పడ్డాను."ఊరుకోండి!...మా అజ్ఞానాలకు మమ్మల్ని మాతప్పుల్ని క్షమించండి!"

ఎవరి తప్పులెలా ఉన్నా ఆ సమయంలో ఆ స్థితిలో ఆ ముసలి ప్రాణాలను చూడలేక నాకూ కళ్ళు చెమ్మగిలగా "వస్తా మండీ!" అనేసి వీధిలోకి వచ్చి రిక్షాకేసి నడిచాను అయోమయంగా!!!

న్యూఢిల్లీ హౌరాల మధ్యగల 1441కి.మీ. రైలు మార్గాన్ని విద్యుదీకరణం చేశారు. ఇందువల్ల బొంబాయి కలకత్తాల మధ్య కూడా రైళ్ళ ప్రయాణ కాలం ఇప్పుడు చాలావరకూ తగ్గుతుంది. ఈ మార్గంలో గంటకు 160 కి.మీ. వేగంతో రైళ్ళు నడవటానికి వీలుపడుతుందిప్పుడు. ఢిల్లీనుంచి హౌరా బయలుదేరుతున్న ఎలక్ట్రిక్ రైలుని చిత్రంలో చూడ వచ్చు. —(పి.ఐ.బి)

పైవారమే
సంక్రాంతి
సంచిక!